

Publicerad 2011-09-13 16:44 av LassO

Rättssamhället i orättens tjänst

Jag visste inte, förstod inte att människor att kvinnor, ja först en, sen nån mer och sen, baserat på en enda kvinnas påstående vara så vidriga, han stänkade nästan ur sej orden....

Nästan hatiskt men fullt av, förakt för kvinnan, för systemet för, världen utanför den riktiga, kändes det som... "man är oskyldig tills motsatsen bevisats" vad hände med det? OM man har svårbedömda lägen i vårt land, så sänker man beviskraven, uppenbarligen, sa han. Då är bevis inte så noga...

En pojke vart anklagad för nåt i skolan och läraren skrek åt honom men han svarade "har du några bevis"? "Bevis och bevis", skrek läraren.. men han var lärare, inte världens mest intelligenta, han stoppade rullbandspelaren med en linjal och inte "pause" knappen men ändå.

Men han var lärare, inte ansvarig för människors frihet, inte åklagare, "Norrlands dummaste" med musaktig form på sitt kvinnoansikte och mustascher som morrhår, sa han rena skäggiga damen och log för första gången på länge, men han.... Höll i glaset så hårt så det sprack och fingrarna blödde..

Och han tar det åter igen, man känner ett förakt, ett djupt förakt som inte har några gränser en misstro mot "systemet" förakt mot det som kallas "rättssamhället". Hur fasen kan man, sa han återigen, för vilken gång i ordningen minns jag inte men, hur kan man, enbart på en uppgift från en som det visar sej psykiskt störd människa, bete sej på det viset... mot en annan?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten